

nom luften i vilket väder som helst. Man hör deras sam-
språk över jorden under eller efter stormar, som virvla
upp ogenomträngliga moln av stoft och man förstår
icke hur de kunna reda sig i hård blåst och följa sina
landmärken oaktat det skymmande töcknet. De flyga
dag och natt, även då det för mina ögon var kolmörkt.
En afton, sedan vi landat vid stranden av Tarim,
iakttog jag hur det ena flyttande samhället efter det
andra följde precis samma flygväg och riktning. Varje
ny pilspets blev synlig mellan samma poppelkronor
som de föregående. De ha inga fyrar, inga ljussignaler,
och ändå hitta de hela natten igenom. Sannolikt är
deras synförmåga utvecklad till en skärpa, varom vi
icke kunna göra oss ett begrepp. Och därtill kommer
lokalsinnet som förfinats genom otaliga generationer.
Förmodligen gå deras gamla stråkvägar, som deras
förfäder följt i årtusenden, dem så i blodet, att de icke
kunna ta miste. För dem är det den naturligaste sak
i världen att utan kompass och andra hjälpmedel följa
sina föregångares osynliga spår över jorden.

Av andra fåglar bundna vid vattnet märka vi på
stränderna av Kontje-daria sothönan levande i strand-
sjöar med klart vatten, säv och vass; den mycket all-
männa fiskgjusen, som bygger sina stora bon högt
uppe i popplarna vid floder och sjöar och lever på
fisk; storskarven, som likaledes lever på fisk och luk-
tar as; han har i stora kolonier sina bon i popplar vid
floden; skäggdoppingen, med en krans eller fjäder-
krage kring halsen, lever i sjöar och floder; strandryt-
taren, med höga röda ben, en vacker och sirlig fågel,